

Bruxelles, 11 octombrie 2019  
(OR. en)

12907/19

SOC 661  
ANTIDISCRIM 37  
JAI 1041  
MI 702  
FREMP 142

**NOTĂ**

---

|             |                                                                                           |
|-------------|-------------------------------------------------------------------------------------------|
| Sursă:      | Președinția                                                                               |
| Destinatar: | Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul                                         |
| Subiect:    | Intensificarea combaterii discriminării în Uniunea Europeană<br>- dezbattere de orientare |

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor o notă de orientare elaborată de președinție, în vederea facilitării discuțiilor care se vor purta în cadrul Consiliului EPSCO din 24 octombrie 2019.

---

## Intensificarea combaterii discriminării în UE

### 1. Discriminarea în Uniunea Europeană

Uniunea Europeană se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. Uniunea urmărește să promoveze pacea, valorile sale și bunăstarea popoarelor sale. De asemenea, Uniunea combate discriminarea, printre altele.

Articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a UE interzice discriminarea de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală.

Cu toate acestea, una din cinci persoane din Uniunea Europeană se confruntă cu discriminare sau cu hărțuire din diferite motive sau dintr-o combinație de motive<sup>1</sup>. Unele grupuri, cum ar fi minoritățile în cadrul minorităților, de exemplu persoanele transgen care provin dintr-un context de migrație, riscă să devină victime ale discriminării, ale hărțuirii sexuale și ale violenței mai frecvent decât altele. În majoritatea statelor membre, discriminarea intersecțională nu este reglementată în dreptul intern.

În plus, impactul economic al discriminării asupra statelor membre conduce la scăderi ale PIB-ului și la pierderi de venituri fiscale, precum și la creșterea costurilor legate de serviciile medicale și alte servicii. Adesea, discriminarea rămâne nepedepsită.

Raportarea insuficientă privind discriminarea este, de asemenea, larg răspândită: lacunele din legislație sau punerea în aplicare inefficientă ar putea transmite un mesaj fals că unele forme de discriminare sunt tolerate. 62 % din populația UE este de acord că sunt necesare noi măsuri pentru a elimina lacunele existente în materie de protecție<sup>2</sup>.

---

<sup>1</sup> Comisia Europeană (2015), Eurobarometru special 437: Discriminarea în UE în 2015.

<sup>2</sup> Ibid.

## 2. Rolul și importanța propunerii de directivă privind egalitatea de tratament

Pentru a completa lacunele din legislația UE privind nediscriminarea, la 2 iulie 2008, Comisia Europeană a prezentat o Propunere de directivă a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane indiferent de religie sau convingeri, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală [*Directiva privind egalitatea de tratament*, COM (2008) 426 final]. În prezent, aceste patru motive sunt cuprinse în legislația UE numai în domeniul încadrării în muncă și al ocupării forței de muncă (Directiva 2000/78/CE a Consiliului).

Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, propunerea intră în acest moment sub incidența articolului 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), necesitând unanimitatea în cadrul Consiliului și obținerea aprobării Parlamentului European.

În ciuda eforturilor depuse de peste 20 de președinții începând cu 2008, unanimitatea necesară nu a fost încă obținută în Consiliu. Statele membre sunt preocupate în special de securitatea juridică a directivei propuse, de repartizarea competențelor între Uniune și statele membre, precum și de impactul concret al directivei, inclusiv de costurile financiare.

Indiferent de mandatul și de obligația UE de a combate în mod activ discriminarea, situația actuală a legislației UE în domeniul nediscriminării creează o „ierarhie” artificială a motivelor de discriminare care fac obiectul protecției.

## 3. Intensificarea combaterii discriminării: căi de urmat

Președinția finlandeză organizează o dezbatere de orientare privind egalitatea de tratament în cadrul reuniunii EPSCO din 24 octombrie, în vederea analizării modalităților posibile de combatere a discriminării dincolo de domeniul încadrării în muncă și al exercitării profesiei.

Potrivit mai multor răspunsuri din partea statelor membre la chestionarul trimis de președinția finlandeză în iulie 2019, realizarea unui cadru juridic cuprinzător la nivelul UE este principalul mijloc de combatere a discriminării. Mai multe state membre consideră că legislația lor națională de combatere a discriminării este adecvată. Cu toate acestea, este necesară o punere în aplicare mai eficientă a legislației existente. Femeile, persoanele cu dizabilități, persoanele LGBTI, minoritățile etnice, inclusiv romii și imigranții, precum și persoanele sărace sunt considerate a fi cele mai expuse riscului de a fi discriminate. Persoanele care se confruntă cu discriminări multiple sau intersectoriale sunt și ele menționate.

Statele membre precizează următoarele mijloace de combatere a discriminării: lucrări strategice, inclusiv planuri de acțiune la nivelul UE, finanțare UE, abordări integratoare, sensibilizare, sprijin mai puternic pentru victime și pentru organisme de promovare a egalității și combaterea discursurilor de incitare la ură. Este recunoscută, de asemenea, importanța unor date complete și fiabile privind discriminarea.

o

o o

În acest context, miniștrii sunt invitați să răspundă la următoarele întrebări:

1. Cum ați explica faptul că, în pofida legislației existente și a angajamentului politic ferm al Uniunii Europene și al statelor sale membre de combatere a discriminării, aceasta reprezintă în continuare o provocare majoră în societățile europene?
2. Ce intenționează să facă guvernul țării dvs. pentru a intensifica lupta împotriva discriminării?
3. Având în vedere impasul în care se află negocierile cu privire la propunerea de directivă privind egalitatea de tratament, ce anume ar trebui să facă Uniunea Europeană și noua Comisie Europeană pentru a rezolva situația în vederea creșterii eficienței măsurilor de combatere a discriminării și a eliminării lacunelor din legislația privind combaterea discriminării?

---